

той на него, той ѣ чтоо
крѣщава съ дхъ стѣи.

34 И азъ видѣхъ, и свидѣ-
тельствовахъ, защо ѣ той
Ѡынъ Бжїи.

35 И въ оутрешнїатъ дѣнь
пакъ стоѣше Іуаннъ, и ѡ
оученицы те мѡ два.

36 И като видѣ Исуса че и-
деше. рече: ѣто агнецо Бжїи.

37 И като го чхъа двѣма та
оученицы да дѡма тѣа словеса,
ѡидоуха слѣдъ Исуса.

38 И като се ѡвжрнѡ Іисуса
та ги видѣ че идатъ по
него, рече имъ:

39 Що трѣсите; а ѡни мѡ
рекоха: Равви, (коѣто ще да
рече толковано, оучителю,)
гдѣ живѣешъ;

40 И рече имъ: ѣлате та
виждете, и ѡстанѡха тѡл
дѣнь оунѣгѡ: и бѣше часъ
като десѡтїи.

41 Бѣше Андрей братъ на-
Ѡимѡна Петра, ѣдинъ ѡ
двѣма та който бѣха чѣли ѡ
Іуанна ѡнова слово, и ѡи-
доуха по Исуса.

42 И той пѣрво намери брата
своегѡ Ѡимѡна, и рече мѡ:
найдохме Мессїа, коѣто и-
столковано ще да рече, Хри-
стѡсъ:

43 И доведе го при Исуса,
и като погледнѡ Исуса на
него, рече: ты си Ѡимѡнъ
сынъ Іуаннъ: ты ще да се
наречѣшъ Киѡфа, коѣто се тол-
ковѡ Пѣтръ.

44 И въ оутрешнїатъ дѣнь
поиска пакѣ да ислѣзе въ
Галїлеа: и найдѣ Фїліппа,
и рече мѡ: ѣла по мене.

45 И Фїліппъ бѣше ѡ Вио-
саїда, ѡ Андрейвшатъ и Пѣ-
тровшатъ градъ.

46 Намери Фїліппъ Наѡна-
наїла, и рече мѡ: за когѡто
написа Мѡисей въ закон-
натъ, и прорѡцы те, найдѡх-
ме Исуса сына Іусифова,
който ѣ ѡ Назарѣтъ.

47 И рече мѡ Наѡнанаїлъ:
ѡ Назарѣтъ може ли да бѣде
нещо добрѡ: рече мѡ Фїліппъ:
ѣла та виждѣ.

48 И Исуса видѣ Наѡна-
наїла като иде кжмъ него, и
рече за него: ѣто воистин-
нѡ Ісраїлтанинъ, въ когѡто
нема лестъ.

49 И рече мѡ Наѡнанаїлъ:
ѡ гдѣ ме знаѣшъ; ѡговори
Исуса и рече мѡ: по напредъ
докле іоше не бѣше те по-
выкалъ Фїліппъ, когѡто бѣ-
ше подъ смоковница та, ви-
дѣхъ те.

50 Ѡговори Наѡнанаїлъ, и
рече мѡ: равви, ты си Ѡынъ
Бжїи, ты си царь Ісраїлевъ.

51 Ѡговори Исуса, и рече
мѡ: зашто ти рекохъ, че
те видѣхъ подъ смоковни-
ца та, вѣрѡвашъ, по голѣмы
(работы) ѡ тѣа ще видишъ.

52 И рече мѡ: воистиннѡ
воистиннѡ ви говоримъ: ѡ
тѣка на тѣамъ ще видите